TAJNA DJELA

Neka je hvala Allahu, dž.š., Gospodaru svih svjetova. Neka su salavat i selam na Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., njegovu časnu porodicu, ashabe i sve sljedbenike koji skrivaju svoja dobra djela.

Uzvišeni Allah u Kur'anu časnom poručuje: "**Onima koji se Gospodara svoga boje i kad ih niko ne vidi – pripadaju oprost i nagrada velika!**" (El-Mulk, 12.)

Braćo moja u Dini Islamu! Jedan od najboljih pokazatelja da vjernik iskreno čini dobra djela jeste da ih on čini u tajnosti, tj. da ljudi vide djelo a ne znaju ko je njegov autor. Time vjernik pokazuje da želi isključivo Allahovo, dž.š., zadovoljstvo i pohvalu, a ne pohvalu i zadovoljstvo ljudi. Naravno, ako je djelo iskreno ono će svakako pronaći put do ljudskih srca i izazvati njihovo zadovoljstvo. Ali vjerniku je važnije da djelo koje čini bude između njega i Dragog Allaha, čime osim posebne nagrade za učinjeno djelo on očekuje i Allahovu, dž.š., ljubav. Jer koga Uzvišeni Allah zavoli On mu nevolju otkloni, grijehe oprosti i deredžu podigne. A osim Allahove, vjernik traži i Poslanikovu ljubav i naklonost, jer slijedi njegov sunnet zasnovan na hadisu koji glasi: "***Ko od vas može kod sebe da ima neko dobro djelo koje će čuvati u tajnosti, neka tako i postupi***." (sahih hadis)

Prema tome, skrivena dobra djela su ibadet koji poput lađe spasa vjernika nosi na sigurnu obalu, čisti njegovo srce, oplemenjuje njegovu dušu i uči ga iskrenosti. Kao takva, ona su prokletom šejtanu najteža djela jer nisu pomiješana sa pretvaranjem, samodopadljivošću i željom za slavom. I zato se šejtan na svaki mogući način trudi da ih pokvari.

Prve generacije muslimana su posebno vodile računa o iskrenosti i čuvanju dobrih djela od ljudskih pogleda. Navest ćemo nekoliko primjera.

Hasan el-Basri, r.a., pripovijeda: "Musliman bi naučio Kur'an napamet, a ljudi za to ne bi znali. Drugi bi stekao veliko znanje o vjeri, a ljudi za to ne bi znali. Upamtili smo ljude koji su nastojali da nijedno djelo koje mogu obaviti u tajnosti ne učine javno. Muslimani su mnogo učili dove, ali njihovi glasovi skoro da se nisu čuli. To je bio tihi šapat između njih i njihovog Gospodara. Razlog tome su riječi Uzvišenog Allaha: "**Molite se Gospodaru svome ponizno i tiho!**"

Takav odnos prema tajnim djelima, osim u učenju i ibadetu, pokazivali su i u brizi o ljudima, a posebno siromašnim. Prenosi se da se Zejnul-Abidin Ali ibn Husejn brinuo o stanovnicima stotinu kuća u Medini. Noću im je donosio hranu, a oni nisu znali ko im donosi. Tek nakon njegove smrti, kada je pomoć prestala, shvatili su ko je bio njihov dobročinitelj.

Sličan odnos prema skrivanju djela imao je i Abdullah ibn el-Mubarek. On je tokom borbi prekrivao svoje lice kako ga ljudi ne bi prepoznali.

Seleme ibn Dinar bi znao reći: "Više skrivaj svoja dobra djela nego što skrivaš svoje grijehe." Ova njegova izreka nosi jaku poruku. Svi su ljudi griješnici i svaki čovjek pokušava da svoje grijehe i mahane sakrije od ljudi. I zato, kao što ne voliš da ljudi govore o tvojim grijesima i mahanama, isto tako sakrij svoja dobra djela kako ljudi ne bi pričali o njima. Jer njihova pohvala može u tebi da probudi želju za slavom, a onaj koji želi slavu taj nije iskren prema Uzvišenom Allahu.

Snagu takve iskrenosti pokazuje i događaj kada je Mesleme ibn Abdulmelik opsjedao jednu tvrđavu. Pozvao je vojnike da naprave otvor u njenom zidu, pa je jedan vojnik uspio da prođe kroz njega i otvori kapiju te tako omogući muslimanskoj vojsci da osvoji tvrđavu. Nakon toga je Mesleme htio da sazna ko je taj vojnik koji je prvi ušao u tvrđavu. Međutim, niko se nije javljao. Zatim je naredio svom čuvaru da svakoga ko dođe i kaže da zna ko je taj vojnik odmah uvede kod njega, a vojnike je zakleo Allahom da mu donesu informaciju. Nedugo zatim, pred vratima se pojavio jedan čovjek i zatražio da bude primljen kod Mesleme. "Jesi li ti taj čovjek koji je ušao kroz otvor?", upita ga čuvar. "Reći ću vam ko je taj čovjek", odgovori ovaj. Kada je ušao kod Mesleme, čovjek reče: "Vojnik koji je ušao kroz otvor postavlja vam tri uslova: da njegovo ime ne unesete u spisak koji ćete poslati halifi, da mu ne dodijelite nikakvu nagradu i da ga ne pitate ko je ni odakle dolazi." Mesleme je prihvatio sva tri uslova. Tada čovjek reče: "Ja sam taj koji je ušao kroz otvor." Taj susret je ostavio dubok trag u Mesleminom srcu da je od tada nakon svakog namaza upućivao Allahu dovu: "Allahu moj, učini da budem u društvu čovjeka koji je kroz otvor ušao u tvrđavu!"

Braćo moja, javna djela su dobra i važna, ali su zbog njihovog efekta i nepostojanja nikakve sumnje u njihovu iskrenost Uzvišenom Allahu draža tajna djela. Zato, neka kod nas bude i jednih i drugih, ali neka bude više tajnih djela.

Molim Dragog Allaha da nam ukabuli naša djela, i javna i tajna, da nam podari iskrenost u životu i djelovanju i da nas kroz činjenje dobrih djela približi Sebi, Svojoj ljubavi i Svojim blagodatima. Amin.